Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

scriptura. Sci ꝯ martres dixerunt. Neq; ipsi pphete agno
uerunt. sic oportebat. Homines enim erant similes no
bis. dum colentes. ac quecuq; pspm scm acceperunt
hec ipsi locuti s. Scriptu e enim de ipsa gla qua tu
nos pcontaris. qd oculus n uidit nec auris audiu
nec in cor hominis ascendit. que pparauit ds dili
gentib se. Cunq; hec adrian audissac stati credidit
xpo. ac dix ad ipsos lectores. Adnotate a mea con
fessione cu istis scis ac electis di. quia ia uelamen
de corde meo piectu e. a infide x conuusus su ac xpi
anu me uoco. Et stati cu festinatione milites ue
nerit ad palaciu. ut renunciarent regi. Videns
eos maximian rex suspicabat qd adrian aliqua
accusatione scripsisset adusus martres xpi. ac dix ad
eos; legitt nob celeri relatione qua transmisit no
bis dilectissimus nr adrian. Et lectores dixerunt
regi. Ne estimes rex hoc qd ille accusac eos. s; semet
ipsu xpianu confitet. Rogauit enim nos ut nomi
cu dapnatis illis scriberem. Audiens hec maximi
anus irat e ualde. ac iussit eu ad se pduci. Cunq;
adductus fuisset. dix ad eu rex. Insanis adriane.
Nuqd a tu uis uita tua pdere a male torqueri.
Cui adrian dix. Non insanio rex. s; ab insania ad sa
na mte conuitor. Maximian dix. Qd multa loque
ris adriane. Peto t indulgentia ame. ac dic incon
spectu omniu circustantiu. qm subreptu e m nec